MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV: 1.7. 1.9.)
Melk, um 1470 Seite 163v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

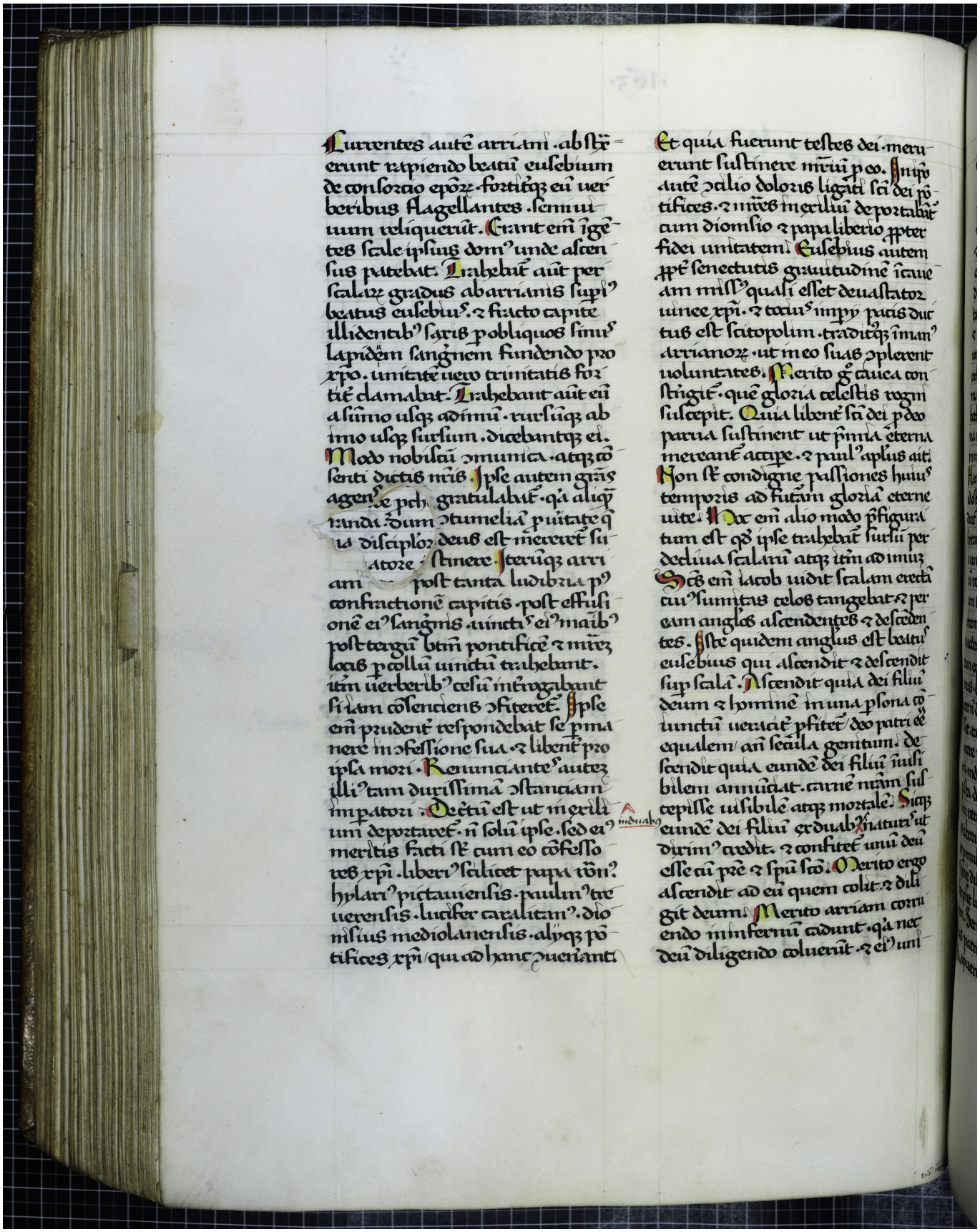

Currentes autē arriani. abstrx-
erunt rapiendo beatū eusebium
de consortio epōrz. fortiterqz eū ver
beribus flagellantes. semiui
uum reliquerūt. Erant enī īgē
tes scale ipsius dom⁹ unde ascen
sus patebat. Trahebat aūt per
scalarz gradus ab arrianis supi⁹
beatus eusebius. ⁊ fracto capite
illidentib⁹ saxis p obliquos sinus
lapidem sanguinem fundendo pro
xpo. unitatē uero trinitatis for
tit̄ clamabat. Trahebant aūt eū
a sūmo usqz ad imū. rursūqz ab
imo usqz sursum. dicebantqz ei.
Modo nobiscū cōmunica. atqz cō
senti dictis nr̄is. Ipse autem grās
agens de pch gratulabat. q̄a aliq̄
randi. dum cōtumeliā p uitate q̄
ua discipl'or deus est mereret su
atore stinere. Iterūqz arri
am post tanta ludibria p⁹
confractionē capitis. post effusi
onē ei⁹ sanguinis. uinctis ei⁹ maib⁹
post tergū btm̄ pontificē ⁊ mr̄ez
locis p collū uinctū trahebant.
itm̄ uerberib⁹ cesū interrogabant
si iam cōsenciens cōfiteret. Ipse
enī prudent̄ respondebat se p ma
nere in cōfessione sua. ⁊ libent̄ pro
ipsa mori. Renunciantes autez
illi⁹ tam durissimā cōstanciam
imp̄atori. Decretū est ut in exili
um deportaret. n̄ solū ipse. sed ei⁹
meritis facti sūt cum eo cōfesso
res xpi. liberi⁹ scilicet papa rōn⁹.
hylari⁹ pictauiensis. paulin⁹ tre
uerensis. lucifer caralitan⁹. dio
nisius mediolanensis. alyqz pō
tifices xpi qui ad hanc cōueniant.

Et quia fuerunt testes dei. meru
erunt sustinere mr̄iū p eo. In ipo
autē cōcilio doloris ligati sc̄i dei pō
tifices. ⁊ mr̄es in exiliū deportabāt
cum dionisio ⁊ papa liberio ꝓpter
fidei unitatem. Eusebius autem
ꝓpt̄ senectutis grauitudinē īcaue
am miss⁹ quasi esset deuastator
uinee xpi. ⁊ tociu⁹ impy pacis duc
tus est scitopolim. traditqz īman⁹
arrianorz. ut in eo suas cōplerent
uoluntates. Merito g̊ cauea con
stringit. quē gloria celestis regni
suscepit. Quia libent̄ sc̄i dei p deo
parua sustinent ut p̄mia eterna
mereant̄ accipe. ⁊ paul⁹ aplus ait.
Non sūt condigne passiones huius
temporis ad futam gloriā eterne
uite. Hoc enī alio modo p̄figura
tum est qd̄ ipse trahebat sursū per
decliua scalarū atqz itm̄ ad imuz
Sc̄s enī iacob uidit scalam erectā
cui⁹ sumitas celos tangebat. ⁊ per
eam anglos ascendentes ⁊ descēden
tes. Iste quidem anglus est beatus
eusebius qui ascendit ⁊ descendit
sup scalā. Ascendit quia dei filiū
deum ⁊ hominē in una p̄sona cō
iunctū ueracit̄ p̄fitet̄ deo patri ee
equalem an̄ secula genitum. de
scendit quia eundē dei filiū īuisi
bilem annūciat. carnē nr̄am sus
cepisse uisibilē atqz mortalē. Sicqz
eundē dei filiū ex duab⁹ naturis ut
dixim⁹ credit. ⁊ confitet̄ unū deū
esse cū pr̄e ⁊ spū sc̄o. Merito ergo
ascendit ad eū quem colit. ⁊ dili
git deum. Merito arriam corru
endo in infernū cadunt. q̄a nec
deū diligendo coluerūt. ⁊ ei⁹ uni